

meddelelser, der har været fremme, har man bebrejdet Statsbaneledelsen, at den ikke havde sørget for, naar der var 15 Timers Arbejde, at lade to Mand betjene denne Post. Det har Statsbanerne imidlertid gjort. Naar det har været muligt at afse 2 Mand fra Kolonnen til at passe dette Sidespor, er det sket, men i de Tilfælde, hvor de to Mand ikke har kunnet undværes ved Banetjenesten, har man maattet lade denne Banearbejder arbejde 15—16 Timer i Døgnet og har saa givet ham de Overarbejdspenge, som nu en Gang er fastsatte, og som jeg ikke antager, hverken den højtærede Trafikminister eller Venstres Ordfører vil søge at berøve ham; hvorledes Hr. N. C. Jensen vil stille sig i saa Henseende, tør jeg ikke have nogen Mening om. Det forekommer mig, at naar det er Tilfældet, har man ikke Ret til at søge at give det Udseende af, at de enkelte Ledbevogtninger kræver en Udgift af mellem 10 000 og 11 000 Kr. om Aaret. Fra Statsbanernes Side har man tilbudt Hedeselskabet at ville omordne Signalerne og Sporskiftet deroppe, saaledes at det kunde betjenes billigere, men denne Omordning vilde koste mellem 16 000 og 17 000 Kr., og det vil Hedeselskabet ikke være med til. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. N. C. Jensen i, at der bør skaffes Klarhed i denne Sag, og det forekommer mig, som sagt, at det havde været den højtærede Ministers Pligt at skaffe Klarhed, fordi jeg mener, Statsbanerne har Krav derpaa. Der bør ikke uimodsagt kunne serveres den Slags Historier i Landets Presse.

Maa jeg i denne Forbindelse sige, at det er klart, at Udgifterne til Ledbevogtningen i sin Helhed er steget, efter at Tjenestetidsreglerne er gennemførte, og efter at Lønningerne som Følge af hele Dyrtiden er steget. Det vilde jo være urimeligt, at de Folk, der passer Ledbevogtningen, ikke skulde have Dyrtidstillæg og ikke skulde have en højere Lønning, naar alle de øvrige Tjenestemænd har faaet det; men hvis man mener, det er saa fabelagtig en Fortjeneste, Ledvogterne faar, maa jeg sige, at det passer ikke. Der findes i Landet ca. 1 000 Overkørsler ved Banelegemeerne, og af disse betjenes ca. 100 af egentlige Ledvogtere, der beregnes som Mandposter. Disse Mandspersoner har en Tjenestetid paa 8—9 eller 10 Timer i Døgnet, og 8 Timers Poster bruger de paa Strækninger, hvor der løber Tog med 5 eller 10 Minutters Mellemlum. Der betjenes en saadan Post af 2 eller 3 Mand,

Den Lønning, de paagældende oppebærer for 8—9—10 Timers Tjeneste, bliver med Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg ca. 4 000 Kr., naar de er paa højeste Løn. Faar de ogsaa Stedstillæg, er det ca. 4 200 Kr. Og disse 10 Timer eller 8 Timer behøver ikke at være samlede, de kan fordele sig over 15 Timer i Døgnet med indlagte Hvilepauser. Af de øvrige 900 Overkørsler er 400 saakaldte Fællesposter, der betjenes af Mand og Kone, der som Vederlag tilsammen faar 3 700—4 000 Kr., enkelte maaske 4 200 Kr. Derfor maa de i Forening betjene Ledet 20 Timer i Døgnet. Der er maaske dem, der mener, at 4 000 Kr. er en stor Betaling for en Ledvogter og hans Kone, men jeg gør opmærksom paa, at de paagældende skal være til Raadighed 20 Timer i Døgnet. De øvrige 500 Ledvogterposter betjenes af Kvinder, og Udgiften dertil er 1 Kr. 50 Ø.—2 Kr. 50 Ø. om Dagen plus Vederlag for fri Bolig. For denne Betaling skal de gøre Tjeneste i 10—12 Timer. Det forekommer mig, at hvis man skulde diskutere Ledvogterspørgsmaalet med den store Interesse, der synes at være derfor, burde man ikke drøfte et enkelt misvisende Tilfælde, men tage hele dette Spørgsmaal frem, om 1 Kr. 50 Ø.—2 Kr. 50 Ø. om Dagen for 10—12 Timers Tjeneste er et Vederlag, der staar i Forhold til Arbejdet. Naar man saa stærkt har slaaet ned paa Tjenestereglerne og dette berømte Led, kan jeg ikke finde nogen anden Forklaring derpaa, end at Venstre ved sidste Valg gav mange store og gyldne Løfter, som Regeringen ikke har været i Stand til at opfylde; man søger derfor at aflede Opmærksomheden derfra ved at sige, at det er umuligt, at Statsbanerne kan klare sig, naar man for at betjene et enkelt Led maa give 10 487 Kr. om Aaret. Jeg mener, at det ærede Medlem Hr. N. C. Jensen havde Ret, da han krævede Klarhed i denne Sag, men han burde selv have søgt den, inden han dristede sig til at fremsætte sine Bemærkninger og give det Udseende af, at det drejede sig om et Sted, hvor der intet var at bestille om Dagen og heller ikke om Natten. Den højtærede Minister og Venstres Ordfører havde haft til Pligt at retlede det ærede Medlem og af Hensyn til Statsbanerne skaffe Klarhed i denne Sag. Det forbavser mig, at man i Stedet for at skaffe Klarhed nærmest søger at slutte sig til de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte.